

זמני כניסת ויציאת השבת

הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
6:08	7:19	ירושלים
6:24	7:21	בני ברק
6:15	7:20	חיפה
6:23	7:20	באר שבע
6:43	7:42	ניו יורק
6:43	7:44	לונדון

שבתות

עלון שבועי להנחלת נועם כבוד השבת וקדושתה

שתי שבתות

קוראי עונג

בס"ד,

ראיתי שכתבתם בענין יין מגיתו מבושל, ושולח אני כאן מה שכתבתי בזה, וכבר נדפס עכשיו בקובץ "עץ חיים" ט"ז מכאוב בניו יארק. ולא כתבתי רק בענין מבושל ולא מפוסטר, כי יש כמה דרכים בזה, וקשה לעמוד עליהם מה נקרא בישול בזה. ואע"פ דיש קצת שינוי ע"י הבישול, אבל לא זה עיקר הטענה אלא דאין דרך כלל לבשלו מי שסוחט אשכול ענבים בערב שבת ואומר עליו קידוש היום בערב. אלא מה דכהיום דרך הוא לבשלו במפעל, הוא מטעם דמתקיים יותר, וזה מפורש דמתקיים לא הוה מעליותא ביין, וכמו שהבאתי מזה שם.

בברכה והצלחה

מאיר פוזן,

קרית ספר

ג. ב. אין מקום בעלון זה, להדפיס את כל המאמר הארוך והעיוני של הרה"ג הנ"ל, אך נביא כאן את מסקנות מאמרו כפי ששלח לנו:

(א) יין שטעמו רע בישלו כדי להשביח טעמו, לכולי עלמא ברכתו בורא פרי הגפן.

(ב) המבשל את היין כדי להתקיים, והוא יין ישן שניכר שכבר מתחיל להיות חומץ אלא שעדיין טעמו וריחו יין, כיון שאינו מבשל להשביח טעמו אלא רק שיתקיים, ברכתו שהכל.

(ג) יין המשכר ועל ידי שתייתו כואב לו ראשו, אם בישלו והתמעט חריפותו על ידי זה ושוב אין כואב לו הראש, יש מן הפוסקים הסוברים שברכתו שהכל כיון שלא השתבח טעמו, ויש שסוברים שעדיין ברכתו בורא פרי הגפן שהשתבח היין לענין העיכול וכן הלכה.

(ד) ענבים שסחטו אותם ורוצה לשתותו מיד כמו שהוא בלי תסיסה, אם טעמו רע וחמוץ קצת, ועל ידי הבישול הומתק קצת יותר, ברכתו בורא פרי הגפן לכל הדעות. אכן אם יש לו טעם טוב, טעם של ענבים טובים, ומבשלו כדי שיוכל להתקיים ימים רבים, לכל הדעות ברכתו שהכל נהיה בדברו, כיון שהתקלקל קצת, והבישול שהוא רק להתקיים לא נקרא שבת ביין עצמו.

שהדרישה מאתנו היא בהתאם למצבנו בתוך הדור.

אבל בכל זאת, יש לנו תקוה עם דבר אחד מאוד משמעותי. כל אחד יודע את דברי חז"ל, כי אם כלל ישראל היו משמרים שתי שבתות, מיד היו נגאלים. במצבנו היום, אנו רק יכולים לקוות וליחלות שהיום הזה יגיע עד מהרה, וכולנו נוכה מיד לגאולה האמיתית והשלמה במהרה בימינו. בינתיים הדברים נראים רחוקים, שכל עם ישראל יגיע למצב של שמירת שתי שבתות בזה אחר זה. אבל, רבותינו לימדונו, כי כשם שהדברים נכונים ביחס לכל עם ישראל כולו, כך הדברים נכונים ביחס לכל אחד ואחד מאתנו. אם כל אחד מאתנו היה שומר שתי שבתות כהלכתם, מיד היה הוא נגאל גאולה אמיתית מכבלי היצר ומשאר המושטינים והמפריעים.

שמירת שבת כהלכתה, זה לא דבר קל, כפי שהמושג ברורה מביא בהקדמת ספרו, שלשמור שבת כהלכתו פירושו לדעת את כל הלכות שבת ולשים לב על כל פרט ופרט ממה שעושים במהלך השבת. אבל יכולים אנו להתפס על הדרך הזו, לקבל על עצמנו יתר זהירות בשמירת השבת, יתר זהירות בכבוד שבת, וללמוד ברצינות את הלכות השבת המרובים והמסועפים, כדי שנוכל להכנס לכלל שומרי שבת כהלכתו.

יש שתי שבתות לפנינו עד ליום הדין הגדול והנורא, שבהם יכולים אנו לזכות. נצל עצה זו, נתחזק בשבועות אלו בשמירת השבת ובכבודה, וזכות זה נוכה לגור דין טוב, ולשנת גאולה וישועה לכלל ולפרט.

אנחנו יכולים לגשת ולבקש שוב כעניים העומדים בפתח, ולהתחנן על שנה נוספת שבה נקבל בשורות טובות יותר, פרנסה טובה יותר, חיים ארוכים ללא יסורים ומחלות ושמעות מבהילות שונות, תוך כדי תקוה גדולה.

אבל כשהושבים על כך, הלב מתמלא חששות כבדים, כי באיזה פנים אנו יכולים לבוא ולבקש, הרי כשאומרים אנו את הפיוטים שנתקנו על ידי הקדמונים לפני מאות רבות של שנים, שבהם אנו רואים עד כמה הם הרגישו דלים ואביונים כדי לבקש מתנות מאת הבורא יתברך, אין אנו יכולים למצוא לעצמנו פינה נוחה, במה נבוא לרצות את פני המלך? הכיצד נוכל לבוא ולזכות בדין? הרי הדין הוא כלל וכלל לא פשוט, והענין לוטה בערפל סמיך וכבד במיוחד. ואנה אנו באים? עם מה אנו יכולים לבוא?

אכן, הדרך לא קלה וכלל לא פשוטה, במיוחד כשאנו נזכרים עד כמה הקדמונים השקיעו בימים אלה להתקרב לפני הקב"ה המופיע בהדר עוז וגאון, אם צדיקי עולם ואבירי לב כמותם, חלו ורעדו מיום בואו בצורה כה משמעותית ומוחשית, עד שעזבו אפילו את עיסוקיהם הרוחניים התמידיים לטובת בקשות והפצרות רחמים, מה אנו הקטנים יכולים לעשות?

להתיימשך? חלילה וחלילה. לגמרי לא. יודעים אנו כי אין הקדוש ברוך הוא בא בטרונאי עם בריותיו, ואותנו הוא שתל בדור הזה, ולא בדור של הנודע ביהודה והקצות החושן, אותנו הוא שתל בדור שבו הכל כל כך בהישג יד, הכל כל כך חומרי, בוודאי

בעוד שבועיים כבר נהיה בשנה החדשה, כשבכולנו מפעמת התקוה הגדולה והבקשה מלב קרוע, כי שנה זו תהיה פתח והתחלה לזמן טוב יותר, לבשורות טובות מכל תפוצות ישראל מהכלל ומהפרט.

אך לפני הכל, גם כשמחשבים את כל מה שעבר עלינו במשך השנה החולפת, צריכים לפתוח בהודאה להקדוש ברוך הוא על החסדים הרבים שהרעיף עלינו במשך השנה החולפת, גם בתוך כל הקשיים. חסדים להם זכינו לא לפי ערך מעשינו, וכפי שאנו אומרים בסליחות "לך ה' הצדקה ולנו בושת הפנים". גם אם לא הכל הלך כפי שרצינו, גם אם מארבע קצוות תבל נשמעו במחננו מה שקשה להגדירם כבשורות טובות, גם אם אנשים רבים התקשו בפרנסת ביתם ובכלכלת משפחתם, ואין צורך להמשיך ולפרט את כל הדברים והמאורעות הפחות רצויים שאירעו בשנה החולפת, אבל בכל זאת עלינו דבר ראשון להתבונן ולהעמיק בחיקור חסדי הבורא יתברך שהעניק לנו בתוך כל ההסתר פנים, המון שפע ברכה וטובה. אם היו לנו רגעי נחת מהילדים, אם היו לנו רגעי אושר, אם היו לנו דקות של הצלחה במעשי ידינו, הרי זה המון, וכלל לא מובן מאליו, ועל הכל צריך להגיד תודה, לפני שבאים לבקש שוב על שנה חדשה שבה "בספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה וגזרות טובות ישועות ונחמות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום".

אחרי אמירת התודה הגדולה,

לשון חכמים

וכן בשבת שקודם ראש השנה כבר כלול בו קדושת ראש השנה ואז כבר תחל השנה וברכותיה. ולכן קורים בשבת שקודם שבת אחרונה שקודם ראש השנה הפרשת קללות שבמשנה תורה ואז יהיה תכלה שנה וקללותיה, ובשבת הבאה שהוא שבת שקודם ראש השנה יהיה תחל שנה וברכותיה.

פרי צדיק פרישת כי תבוא אות יג

שבת זה הוא הכנה לראש השנה כמו שאמרו בגמרא (מגילה ל"א ב) כדי שתכלה שנה וקללותיה, והשבת שאחר כך כבר תחל שנה וברכותיה (כמו שנתבאר לעיל). ולכן מפטירין בשבת זה קומי אורי כי בא אורך (ישעיה ס', א') והוא על פי שאמרו (ויקרא רבה כ"א, ד') אורי בראש השנה, ובתיקונים (תיקון ל"ו) ויהי אור דא ראש השנה, שבראש השנה הוא הויה להאור.

שם אות יז

פניני הלכה

שאלה: מאיזה זמן אסור לעשות מלאכה בערב שבת?

תשובה: בשולחן ערוך נפסק, כי העושה מלאכה בערב שבת מן המנחה ולמעלה, אינו רואה סימן ברכה. ונחלקו המפרשים אם הכוונה ממנחה גדולה או ממנחה קטנה, וכתבו הפוסקים כי המיקל לא הפסיד, והמחמיר שלא לעשות מלאכה שאינה לצורך שבת ממנחה גדולה ולמעלה תבוא עליו ברכה.

זמן מנחה גדולה הוא כחצי שעה לאחר חצות היום, וזמן מנחה קטנה לחומרא הוא שעתיים וחצי זמניות קודם השקיעה (בתקופה זו של השנה השעות שוות, כך שזה בערך שעתיים וחצי קבועות לפני השקיעה, בסביבות השעה 4:10) ולקולא שעתיים וחצי זמניות קודם צאת הכוכבים.

ורבים מגדולי הדורות הקפידו שלא לעשות מלאכה מחצות היום ואילך, וכתב השל"ה הקדוש כי מדת חסידות וקדושה יתירה להיות מוכנים לצורך שבת במלאכות כבידות עד חצות היום, ומחצות היום ואילך יהיה העסק הכל בקדושת השבת, דהיינו בהתעוררות תשובה ותיקוני מעשים וכו', וסימנך "לא תעשה כל מלאכה", כי בהתחלת הקדושה מחצות ואילך ובתוספת שעה במוצאי שבת להוסיף מחול על הקדוש הרי ל"א שעות.

מקורות: שולחן ערוך אורח חיים רנא, א ומשנה ברורה שם, ג; משנה ברורה תרכה, ב; משנה ברורה רנו, א ושער הציון שם; שמירת שבת כהלכתה מב, קיח; של"ה מסכת שבת ד"ה ומדת.

אמרת השבת

חמדת ימים אותו קראת. (תפילת שחרית של שבת)

כתב בספר גבול בנימין (חלק ב' דרוש ה') בשם הרמ"ק – רבינו משה קורדוויירו זיע"א, שמתחילת בריאתו של עולם היו ראויים הימים להיות כ"ח שעות בכל יום, ולהיות ששת הימים שוים, ולא היה מעליהם מושל וקצין. על כן ביקשו מהקדוש ברוך הוא שיתן להם מלך גדול על כולם, ואמר להם: רצונכם שאתן לכם יום אחד שיהיה לכם מלך צריך שתגדילוהו משלכם, ותתנו לו ארבע שעות מכל יום, ובוזה יהיה לו שליטה עליכם, והיינו יום השבת שנתנו לו ששת ימי המעשה כל אחד ארבע שעות, הרי כ"ד שעות של יום השבת.

לפי זה ביאר בספר **מילתא בטעמא**, כי זהו שאמר חמדת ימים אותו קראת, שהימים עצמם חמדו להם להיות מלך עליהם הוא יום השבת.

לפי זה מובן מדוע כל השפעת ימי החול באה מכח השבת, לפי שקיומו של השבת הוא מכחם של כל ימות החול, ומכח זה הוא משיפע עליהם שפע ברכה, וכל קיומם נובע ממנו ומהשעות שהם נתנו לו.

פרשת השבת

יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטרי ארצך בעתו ולבשרך את כל מעשיה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלונה: (כח, יב)

יפתח ה' לך את אוצרו הטוב, מהו יפתח? א"ר יונתן ג' מפתחות בידו של הקב"ה ואין בריה שולטת עליהן לא מלאך ולא שרף, ואלו הן, מפתח של תחיית המתים ומפתח של עקרות ומפתח של גשמים, מפתח של תחיית המתים מנין, שנאמר (יחזקאל לז) וידעתם כי אני ה' צפתחי את קצרותיכם, מפתח של עקרות שנאמר (צראשית כט) ויפתח את רחמה, ומפתח של גשמים שנאמר יפתח ה' לך את אוצרו הטוב.

מדרש רבה

כתב השפת אמת, כי ג' מפתחות אלו, הם הרמז לשלושת הדברים עליהם אמרו חכמינו שאינם תלויים בזכויות, והם בני חיי ומזוני, הרמזים בשלושת מפתחות אלו שאין בריה שולטת עליהן, בני – מפתח של עקרות, חיי – מפתח של תחיית המתים, מזוני – מפתח של גשמים. זה מיוחד רק לבני ישראל, ועל זה נאמר מה רב טובך אשר צפנת ליראך. ומזה יש התגלות בכל שבת, כפי שנאמר בפסוק "וביום השבת יפתח". כי ביום חול ההנהגה היא על ידי מלאך, ובשבת קודש כביכול ההנהגה בידו של הקדוש ברוך הוא בעצמו.

לזכר אותם שלושת עניינים המושפעים ביום השבת, אוכלים אנו ג' סעודות בשבת, ומהם מתברכים גם ששת ימי המעשה.

שפת אמת, תרמ"ז

מעשה לשבת

המנוסה מן החזית

גנוזי, ושבת שמה, והוא נתן אותה לישראל. הקדוש ברוך הוא, הסביר החפץ חיים, אמר למושה רבינו כי באוצרו שמורה סולה יקרה שאותה הוא חושב להעניק במתנה לעם ישראל, והיא השבת. ואם בורא העולם, שלו הארץ ומלואה תבל ויושבי בה, מציין מכל הבריאה כולה את השבת בתור "מתנה טובה" נקל לשער את יקר ערכה וחשיבותה של השבת, שהיא מעל כל משכיות חמדה שבעולם. וכמו כן לאידך גיסא, כיון שמתנה זו היא יקרה וחשובה, מי שאינו שומר על מתנת מלך יקרת ערך זו, העונש חמור מאוד.

"שום מצוה אינה מודגשת בתורה כמו שמירת השבת, לא פחות משתים עשרה פעמים חזרת התורה על פקודותיה אודות השבת. אין פלא בכך שכל המחלל את השבת בפרהסיא נחשב כחוטא כבד עוון וכמומר לכל התורה, שכן השבת היא מראשי יסודותיה של אמונתנו.

"הכתוב אומר על השבת "ויברך אלוקים את יום השביעי", הקדוש ברוך הוא בירך את היום השביעי, וברכה זו הוא משפיע על כל ימות השבוע".

כך המשיך החפץ חיים והאריך עוד בשגב גודל החיוב לדקדק בשמירת השבת, כשחיוב זה מוטל לא רק על האדם עצמו, אלא עליו להשגיח גם על בני ביתו שלא יחללו את השבת, וכל חילול שבת של כל יחיד, משפיע על האומה הישראלית בכללותה, שכן מאז שהמקושש חילל את השבת לא זכו עם ישראל להגאל.

אמנם היהודים באיזור הקרבות אנוסים על ידי הממשלה לפתוח את גוניתיהם בשבת, ומשמכריחים מותר למכור בשבת, אך אסור ליהנות מהרווח – מכריו החפץ חיים, לפיכך יש לחלק את הכסף הזה לעניים.

למחרת ראש השנה נסע החפץ חיים ממולדוצנה, פנימה לתוך רוסיה, כעבור יומיים נכשבה העיר על ידי הגרמנים.

ומשניתך גשם ארצה הכנים בעצמו את הפציהם וספריהם לתוך אוהל המשמר ואף הזמין את החפץ חיים הישיש ואת הנשים החלשות והתינוקות להכנס בעצמם לתוך האוהל, כשהוא עצמו נשאר עומד בחוץ. גם כשהוחלף המשמר בשעת בוקר, הלך בעצמו לכפר הסמוך והביא להם מים לנטילה וחלב לתינוקות, ובעזבו אותם הזהיר את חבריו שיגנו עליהם. כך עברה עליהם שבת של מנוחה.

מיד לאחר הבדלה נכנסו כולם לעגלות ונסעו למולדוצנה, והעיר כולה קיבלה את פניהם ברוב שמחה, ואנשי העיר הפצירו בחפץ חיים שיחלוק להם כבוד שישאר בעירם לראש השנה, ואכן הוא נענה לבקשתם זו.

לפני התקיעות נענה החפץ חיים להפצרות הרבות מצדו של הרב ומצדם של ראשי הקהל לדרוש לפני הציבור דרשת התעוררות כמנהג ישראל. החפץ חיים ייחד את דבריו לנושא השבת, וכה היו דבריו:

"חז"ל אומרים כי מתנה טובה יש לו לקדוש ברוך הוא בבית

המשך משבוע קודם

קיצור: החפץ חיים ברח מחזית המלחמה ברכבת, ולפני שבת ירד מהרכבת בצומת דרכים מסוכנת ולא הסכים להמשיך לנסוע למרות הסכנה העצומה, אף מלוי לא הסכימו להשאיר את החפץ חיים לבדו, וכולם נשארו עמו מלבד אחד. היה זה הבחור מרדכי דוב רויטבלאט מברדיטשוב שהצליח לקפוץ לתוך הרכבת הנוסעת, ובבוקרו של יום השבת הגיע למולדוצנה, ואין מיד אל בית הכנסת כדי לספר לרב המקום את כל המתרחש.

הרב רבי משה אברמוביץ מיד בשמעו על המתרחש, שוב לא שקט, אלא שלח מיד בשביל הנוודים חסרי המגן, עגלות מלווים במספר חיילים להגנתם. אך למעשה העגלות סבבו סביב עצמם במשך כל היום לשוא, ולא מצאו את המקום שבו שבתו החפץ חיים וחבורתו, ולאחר זמן ארוך סבו על עקבותם ובאו העירה כלעומת שעזבוה. הרב וכל אנשי המקום חרדו מאוד לגורלו של החפץ חיים ובני לווייתו, ומיד שלחו עגלות אחרות מנוהלות על ידי אדם שהכיר היטב את כל משעולי הסביבה, כשאליהם נלווה אף הבחור הברדיטשובי כדי שיוכל לעזור להם במציאת המקום.

אדהכי והכי משמצאו הם סוף סוף את הנוודים, כבר עמדה החמה בשקיעתה. השמחה היתה רבה, ובמיוחד לאחר שהחברים ראו את הברדיטשובי חי לפניהם, מאחר שהעלמו הפתאומי גרם להם דאגה לא מעטה, כשחשבו שמה אבד אי שם בדרך.

כעת סיפרו הם, כי לאחר ההחלטה האמיצה שלהם להשאיר במקום ויהי מה, עבר עליהם לילה רגוע במנוחה, כששוב לא פגע בהם איש לרעה. אפילו חיילי המשמר שעמדו במקום, שבתחילה התייחסו כלפיהם באכזריות, שינו את טעמם לאחר מכן, במיוחד לאחר שלאחד מהם, סטודנט מולומד, נודעו הסיבות המיוחדות שהניעו את החבורה להשאיר בשדה, והוא התנהג אליהם ברוב כבוד והערצה, כשכגופו הגן עליהם,

דבריהם הם זכרונם

הגאון הצדיק רבי אליהו לופיאן זצ"ל - כי אלול תש"ל

שריד אחרון לדור תלמידי הסבא מקלם זיע"א גדול תלמידיו של מרן "אור ישראל" מסלנט זיע"א, היה רבי אליהו לופיאן זצ"ל, שעוד זכה להכיר את הסבא מקלם בשנתו האחרונה. כבר בצעירותו הגיע למדרגות גבוהות, כשצדיקי הדור העידו עליו שזכה לגילוי אליהו הנביא, ושמו התפרסם ברחבי תבל. רבי אליהו האריך ימים, ובשנותיו המבוגרות החל לכהן כמשפיע רוחני בישיבת "כנסת חזקיהו" שביישוב כפר חסידים בצפון הארץ, והנחיל לבני דורנו את תורת המוסר כפי שקיבל מכלי ראשון, ודבריו עשו פירות רבים.

באופן מיוחד היה רגיל לחזור ולעורר מידי שנה בשנה לקראת השבתות האחרונות של השנה, על גודל החיוב להזהר בכבוד השבת ובשמירתה כהכנה לקראת יום הדין הקרב ובא, כשהיה אומר כי השבת היא בבחינת אורה, ובסוף השנה נפרדים כביכול מהאורח המיוחד של שבתות השנה הזו, וגם אם לא כיבדנו את כל שבתות השנה כראוי, על כל פנים שבת זו יש לכבד ביותר. את השבת הזו, היה מכריז רבי אליהו, נקבל מתוך עסק התורה שעה לפני תפילת קבלת השבת, ותפילות השבת נתפלל מתוך כוונה יתירה. בסעודות השבת נאכל את מאכלי השבת לכבוד השבת, ולא נדבר דברי חולין כלל.

באותם שיחות מלהיכות היה מספר על מה שראה בעיניו, כי הסבא קדישא מקלם שבמשך כל השבוע היה נראה חיזור מחמת מחלת חוסר דם ממנה סבל, הרי שלאחר הטבילה בערב שבת, היו פניו לוהטות, וכך הם נשארו כל השבת עד לאחר הבדלה. כמו כן היה חוזר ומעורר רבות על גודל קדושת השבת, ועל החשיבות של עשיית המצוות ביום השבת יתירה על עשייתם בחול. כפי שקיבל מצדיקי אמת, ובהם מהחפץ חיים, זכותו יגן עלינו.

משל ונמשל

המגיד מדובנא באחת מדרשותיו עמד על גודל החשיבות במעשה ההכנה לבקשת רחמים בתפילות, וכך המשיל את הדברים:

משל למה הדבר דומה?

אדם שהיה צריך לבקש דבר טובה מעשיר, ולצורך כך הלך כברת דרך עד לביתו של העשיר, ולאחר כל מטרות הדרך הכין את עצמו כראוי, ונכנס למעונו של העשיר לבקש את הטובה.

כשראה העשיר את הטירחה הגדולה שטרח אותו אדם כדי לבוא אליו לבקש ממנו את הטובה, נכמרו רחמיו עליו ומילא את כל שאלתו ועשה את בקשתו. כי הטירחה הגדולה שעשה עבור זה, מראה עד כמה הדבר בנפשו וכמה זקוק הוא לה.

אמנם, רעהו שאף הוא היה צריך טובה מאותו עשיר, פגש את העשיר במקרה בדרך הילכו בשוק, ובא כנגד פניו ופגע בו, ועמד לדבר עמו על ענין מסויים, ובתוך הדברים נזכר כי לו משאלה לבקש ממנו.

מובן מאוד, כי העשיר לא נענה לבקשתו, שהרי ביקש זאת רק במקרה כשנזכר תוך כדי שיחה, ולא בא אליו במיוחד לבקש, כשהדבר מעיד שאין הדבר חשוב כל כך בעיניו.

הנמשל:

הפסוק אומר (ירמיהו ט) "וקראתם אותי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם", כלומר אם תלכו במיוחד כדי להתפלל, ותכינו את עצמכם לבקשה, או כי אז ישמע הקדוש ברוך הוא אל תפילותיכם, כי אות הוא על הצורך הנפשי באותה בקשה. אך אם אין האדם מתכוון לתפילה, על זה אומר הנביא (שם ז) "ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה, ואל תפגע בי", כלומר אל תפגוש בי דרך מקרה ואז תבקש ותתפלל.

הדבר נכון במיוחד כשמתקרב יום ראש השנה וימי התשובה, כשכולנו עומדים לבקש על נפשותינו, לא יתכן שנבוא ללא כל הכנה נפשית ראויה, כי אז התפלה תהיה כמו בדרך מקרה, אלא עלינו להכין את עצמנו מבעוד מועד. והדברים יכולים להתפרש גם בהקשר לשבת, שהיא בעצמה משפיעה ברכה על החוסים בצילה, אך נדרש לזה הכנה להראות את חשיבות השבת בעינינו, כדי שזו אכן תשפיע עלינו ברכה מרובה.

יְלָדֵי הַשַּׁבָּת

יְלָדִים יְקָרִים!

בפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה, פְּרֻשַׁת "פִּי תְבוּא", אָנוּ לּוֹמְדִים עַל הַבְּרָכּוֹת הַרְבּוֹת שֶׁיִּחְוְלוּ עַל מִי שֶׁיִּלְכּוּ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת, וְלַצַּד הַשְּׁנִי אִם לֹא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹל ה' לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁהִצְטַוְנוּ, אוּ פִּי אֵז יְבוּאוּ כָּל הַדְּבָרִים הֵלֵא טוֹבִים הַמְּזַכְּרִים בַּפְּרֻשָּׁה בְּאִרְיֻכּוֹת רַבָּה.

בְּתוֹךְ הַדְּבָרִים אוֹמְרֵת הַתּוֹרָה, כִּי כָּל הַעֲנֻנִים הֵלֵא טוֹבִים הֵלְלוּ יְבוּאוּ, "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עָבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵב מְרֹב כָּל".

וּמִכָּאן יְכוּלִים אָנוּ לְלַמֵּד עַל הַחֲשִׁיבוּת הַגְּדוּלָּה לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵב.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר בְּסֵפֶר תְּהִלִּים: "נַחֲלֵתִי עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שִׁשׁוֹן לְבִי הִמָּה", וּפְרָשׁוּ צְדִיקִים כִּי פָּנַת הַפְּסוּק לֹא מֵרָאָה וְרָאָה שֶׁהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת יִקְבְּעוּ בְּלִבּוֹתֵינוּ לְדוֹרוֹת עוֹלָם, וְיַעֲבְרוּ אֶף לְבָנֵינוּ וְלְצִאֲצֵאֵינוּ אַחֲרֵינוּ, עֲלֵינוּ לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת מֵתוֹךְ שִׂמְחָה וְשִׁשׁוֹן, כְּשֶׁבָּקָךְ מַעֲיִדִים אָנוּ עַל חֲשִׁיבוּתָם הַגְּדוּלָּה שֶׁל הַמִּצְוֹת בְּעֵינֵינוּ, וְכִּי כָּךְ יֵשׁ לָהֶם קִיּוּם תְּמִידִי.

בְּמִיָּחָד נְכוּנִים הַדְּבָרִים בְּיַחַס לְשִׁמִּירַת הַשַּׁבָּת, שֶׁיֵּשׁ לְצַעֲרֵנוּ בְּאֵלֶּה שֶׁלֹּא טַעְמוֹ אֶת טַעַם הַשַּׁבָּת וְחוֹשְׁבִים שֶׁיֵּשׁ בָּזֶה עַל פְּבַד שֶׁל מְנִיעָה מְעֻשִׂית כָּל מִינֵי דְבָרִים טוֹבִים בְּעֵינֵיהֶם. אִךְ מִי שֶׁטַּעַם אֶת טַעְמָהּ הָעָרֵב שֶׁל הַשַּׁבָּת, יוֹדֵעַ כִּמְהָ עֲנֵג יֵשׁ בְּשִׁמִּירַת הַשַּׁבָּת, וְכִמְהָ שְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ וְרוֹגֵעַ מִבִּיאָה עֲמֹה שִׁמִּירַת הַשַּׁבָּת.

אִי לְכָךְ, רְאוּי לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ עַל שֶׁזְּכֵינוּ לְקַבֵּל אֶת מִצְוֹת הַשַּׁבָּת, וְלְקַיֵּם אוֹתָהּ מֵתוֹךְ שִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵב, וְכִּי נִנְּחָה לְכָל הַבְּרָכּוֹת הַרְבּוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּתּוֹרָה.

"יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג!"

שַׁבָּת שִׁלּוּם וּמִבְרָךְ.

ישמחו

מופין בדואר אלקטרוני בכל קצוות תבל.

לזיכוי הרבים נא הדפיסו

והפיצו בין מכריכם!

לקבלת הגליון בכל שבוע,

ולהערות הצעות ותרוסות

yismechu@yismechu.com 052-7636030